La crisi econòmica dispara en un 20% els casos de violència de gènere al Ripollès

El Servei d'Informació i Atenció a les Dones diu que la franja d'edat amb més situacions és entre els 20 i els 40 anys

RIPOLL| XAVIER VALERI

Les tensions pròpies de la crisi han augmentat notablement els casos de violència de gènere al Ripollès. És una comarca que no arriba als 30.000 habitants i en conseqüència disposa d'un sedàs social que serveix per detectar els casos. La responsable del Servei d'Informació i Atenció a les Dones del Ripollès (SIAD), Alícia Mesas, explica que "és una comarca on funcionen molt bé els circuits i les derivacions entre professionals (com metges, serveis socials i Mossos). Això fa que aflorin més els casos i que hi hagi una molt bona detecció".

Afegeix que quan tenen constància d'una situació de violència la segueixen a través de tota la xarxa social. "Des del menjador escolar al centre mèdic", puntualitza. "El Ripollès és una societat prou petita per generar sistemes de seguiment social", diu.

Segons ella, les societats més grans propicien el fet que la situació descrita per una dona presa per l'ansietat es perdi. La causa és que la dona no torna al servei d'atenció i en conseqüència en perden el rastre. Això no obstant, al cap d'un temps, el cas torna aflorar. És quan la dona perduda ha de ser atesa a urgències mèdiques per maltractaments.

L' activitat de detecció i tractament del SIAD al Ripollès ha detectat un augment de l'entorn del 20% de casos de violència de gènere respecte al 201o. El servei ara tracta un centenar de situacions de maltractaments de gènere. El problema està en el fet que d'aquest total 51 són casos nous d'aquest any.

La franja d'edat amb més situuacions de violència de gènere és la dels 20 als 40 anys (28 casos), la segueix la dels 40 als 65 anys (16 casos). També hi ha 6 casos de menors i 1 de jubilats.

Per localitats s'han donat 27 casos a Ripoll, 1 a la Bruguera, 4 a Campdevànol, 6 a Gombrèn, 2 a Planoles, 1 a Ribes de Freser, 8 a Sant Joan de les Abadesses, 1 a Sant Pau de Segúries i 1 a Sant Quirze de Besora.

Mesas explica que un 50% dels casos són de violència psicològica. Defineix el perfil de persona maltractada com el d'una persona casada amb fills d'entre 8 i 10 anys. Segons ella, són dones que durant molt de temps pateixen una situació de violència psicològica. Explica que les tensions generades per la crisi economica, (atur i afebliment econòmic), en molts casos accentuen la violència psicològica. En augmentar el temps de convivència per causa de l'atur, el maltractament psicològic enquistat deriva en una progressió d'insults, llançament d'objectes i empentes. El procés culmina quan el maltractador colpeja la víctima.

Mesas considera que la manera de sortir del cercle de maltractes és denunciar-los a la Policia o al SIAD.

La denúncia del cas comporta que sorgeixi la síndrome de la dona maltractada. Es tracta de la cerca de justificacions per part de la víctima respecte a l'agressor. Segons Mesas, la síndrome està potenciada per residus culturals que justifiquen l'actitud de l'agressor. Defineix el perfil de l'agressor com el d'una persona de portes a fora i una altra dins la llar. Apunta que el concepte social del maltractador és el d' una bona persona que treballa molt, per la qual cosa la dona ha de tenir paciència. El consell de parts de la societat ancorada en conceptes culturals antics aconsellen paciència a la víctima. "És una bona persona que treballa molt per això ho has de comprendre", apunta Mesas com a exemple d'un dels mals consells més acostumats que la víctima rep de l'entorn.

La resposable del SIAD també critica raonaments com el "d'alguna cosa haurà fet per posar aquest home

d'aquesta manera". Explica que els raonaments en perjudici de la víctima i a favor de l'agressor són més habituals del que el ciutadà mitjà pensa. Apunta que el mateix entorn cultural que justifica els maltractaments, també és el que conté les motivacions que creen el maltractador. "La violència no és gènetica, sinó que es forma a l'entorn social", diu.
La causa, segons ella, és que part de la societat actual és hereva de creences i costums que minoritzaven el paper de la dona a la família i al conjunt de la societat. Posa com a exemple el fet que la legislació espanyola justificava els maltracaments a les dones i a la mainada amb finalitat educadora.
La legislació favorable als maltractamens familiars no es va acabar fins a l'aprovació de la Constitució actual. El 1900, el testimoni judicial de les dones no valia.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/11/29/crisi-economica-dispara-casos-violencia-genere-ripolles/532567.html?utm_source=rss